



ВЕСТИ*

*Ексклузивно писмо председника
Бориса Тадића председнику САД*

Драги Џорџ

*Председник Тадић у писму Бушу понудио савезништво
и обећао да ће учинити све да ухапси Младића.
Тадић детаљно описује како му је 11. септембра 2001. године
веси о напад на Њујорк јавио Владе Дивац*

БЕОГРАД – Председник Србије Борис Тадић послао је 11. септембра, поводом треће годишњице терористичких напада на Њујорк, писмо подршке америчком председнику САД Џорџу Бушу. У овом необично надахнутом писму председник Србије је америчком колеги најавио сваку помоћ у борби против светског тероризма, али и обећао да ће учинити све да ухапси генерала Младића, ако је овај у Србији! Курир објављује интегралну верзију овог писма уз редакцијску опрему:

Драги председниче Буш,

Пишем Вам на трећу годишњицу страшних догађаја које свет никада неће заборавити, у жељи да изразим дубоку солидарност Србије са америчким народом, који снажно и одлучно водите већ готово четири године.

Судбина америчког искуства обликује данашњи свет. То мора да је велики терет, али нега чини лакшим Ваша одлучност, као и молитве свих који стреме ка ономе што је у свету добро и праведно. Тог дана био сам у Београду и седео са пријатељем, бившом звездом Мајами Хита и Далас Маверикса, Сашом Даниловићем, када нас је Владе Дивац, тада играч Сакраменто Кингса и највећа кошаркашка легенда Србије, позвао да нам саопшти вест о трагедији. Било је, по нашем времену, рано поподне, и Саша и ја смо потом отишли у моју парохијску цркву да се придружимо верницима и са њима запалимо свећу за невинне хероје који су нестали у акту бесмисленог терора.

Овај чин рата, помислио сам, неће проћи некажњено. Помислио сам да ће људи који су ово учинили и они који су их подржали убрзо чути вести од

* Из листа *Курир*.

Америке и њених пријатеља. И тако је и било, и тако ће и бити све док посао не буде завршен.

Господине председниче, Ваше речи и дела, од тог ужасног јутра пре три године, окупили су мушкарце и жене у Вашој земљи, као и у целом свету, око праведног циља: вођења рата против терора. Америка се није сама одлучила за овај рат, он је изнуђен. Или ћемо поразити силе таме или ће оне успети у гашењу пламена свеће цивилизације. Као што нас је врло јасно подсетио терористички напад на децу у Беслану у Русији, терористи не поштују границе, нити старосну групу или верску припадност.

Док лежим у болничкој соби опорављајући се од лаке болести, молим се да Сједињене Државе наставе да буду предводник овог рата за брисање терористичке пошасте са лица земље. Такође Вам изражавам наду да ће наше две земље исковати још ближе везе током месеци и година који су пред нама, и да ћемо нас двојица – лидери наших народа – стајати заједно против сила које теже ка уништењу свих нас.

Ми смо обојица људи који желе да оснаже руку правде на овоме свету. Заричем Вам се, господине председниче, на ову најтужнију годишњицу, да ћу учинити све што је у мојој моћи да ојачам снаге слободе, тако да сви имају више могућности да трагају за својом срећом у миру и безбедности.

Србија се суочава са више изазова, које желимо да превазиђемо најбрже што можемо. Ови изазови укључују лоцирање и привођење Ратка Младића, који је оптужен за ратне злочине. Ово морамо учинити не само зато што је то наша међународна обавеза, већ зато што, ако желимо да наше дру-

штво крене напред, морамо преузети одговорност за нашу прошлост. Ако је Младић у Србији, ухватићемо га!

Па ипак, наш највећи изазов остаје питање српске јужне покрајине, Косова и Метохије, којим, према мандату УН, од јуна 1999. управља међународна заједница. Широм ове покрајине, господине председниче, хришћанска света места су у смртној опасности, као и они који желе да се моле у њима. Заиста, у марту ове године, током само три страшна дана и упркос присуству више хиљада припадника међународних безбедносних снага, екстремни припадници косовских Албанаца спалили су 35 цркава и манастира, и хиљаде српских домова.

Ови чиновни терора могли су бити још гори да није било блиставог вођства адмирала Грегорија Г. Цонсона, команданта здружених снага НАТО пакта у јужној Европи, чије пријатељство веома ценим и који је лично интервенисао у настојању да НАТО копнене снаге енергично делују на заустављању организованих терористичких напада на Србе и остале неалбанце.

Верујем да нисте неосетљиви на страдања мог народа и његових цркава на Косову и Метохији. Ми заједно можемо предузети конкретне мере како би им помогли да обнове своје животе и заједнице, као што су Американци, а нарочито житељи Њујорка, обновили своје животе и заједнице током три године откад су зли људи одлучили да нападну Вашу домовину. И ми се можемо побринути да оркестрираном насиљу буде ускраћена било каква политичка награда. Заиста, док напредујемо у разговорима који се тичу будућег статуса Косова и Метохије, верујем да ћемо заједно и конструк-

тивно радити на трајном и праведном решењу овог сложеног изазова.

Моја јулска посета Вашингтону, свега неколико дана након што сам изабран за првог српског некомунистичког председника, учврстила ме је у уверењу да нас везују споне заједничке судбине. Моји разговори са потпредседником Чејнијем, државним секретаром Пауелом, секретаром одбране Рамсфелдом, као и бројним сенаторима и конгресменима (као што су сенатори Фрист, Лугар, Браунбек, Либерман и Војновић, и чланови Представничког дома Хастерт, Блант, Гос, Хајд, Бартон, Танкредо и Емануел) били су искрени, продуктивни и ко-

рисни. Надам се да ћу се ускоро вратити у Америку да још једном укажем мом народу да је блиско пријатељство са Америком наш национални интерес – као што је то случај и са нашим евентуалним чланством у НАТО-у – и да се оно слаже са нашим вредностима и сновима о бољем животу за нашу децу. Народ Америке има срећу да сте ви на његовом челу, као што је и народ Србије срећан због Ваше подршке и пријатељства, као и подршке и пријатељства Ваше земље.

Борис Тадић
Председник

